

Ankenævnet *for* Forsikring

Den 2. september 2020 blev i sag nr. 94355:

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

mod

Tryg Forsikring A/S
Klausdalsbrovej 601
2750 Ballerup

afsagt

k e n d e l s e :

Forsikringstageren har indboforsikring. I klageskema af 22/10 2019 har klagerens repræsentant bl.a. anført:

"Kort redegørelse for sagen

Skadesagen omhandler indbrud hos kunden. Selskabet har anerkendt skadebegivenheden og der er tale om indbrudstyveri.

Selskabet vil dog ikke udbetale erstatning for genstande som er stjålet. Dette med henvisning til, at de mener kunden skulle være vidende om dokumentationskravet. Der er dog tale om ganske almindelige hverdagskøb. Tøj, sko m.fl. Ikke guld og sølv.

Herudover afviser selskabet på, at der skulle være handlet på flere kreditkort? Det er mig ikke bekendt, at dette er ulovligt eller imod selskabets betingelser for dækning. Desuden er alle kvitteringer fremsendt til selskabet, som dokumentation for køb og ejerskab af effekterne. Alligevel bliver kravet afvist.

Jeg vil gerne starte med at oplyse, at nævnet af flere omgange har lagt til kendelse, at ganske almindelige hverdagskøb, som tøj, sko, mad, parfumer og lign. ikke skal kunne dokumenteres i samme grad som et smykke eller en unik dyr genstand. Nævnet udtaler, at man ikke som selskab kan forvente, at en kunde skal kunne dokumentere sit krav på hverdagsgenstande, da disse ikke er af en værdi, hvor man kan forvente der bliver gemt kvittering.

Alligevel har kunden fundet de kvitteringer han kunne og fremsendt disse. Dette kan selskabet uploade, da de har scannet kvitteringer ind. Det kan kun betragtes som værende mere end selskabet kan kræve ud fra nævnets kendelser på området. Ydermere gør det også, at selskabets betingelser på området og krav i disse er opfyldt af kunden.

Selskabet skriver tilbage i afvisningen: 'Ved vores gennemgang af dine fremsendte kontoudskrifter har vi konstateret at der ikke er sammenhæng mellem dine køb og den fremlagte dokumentation'. Ud fra den udtalelse ser vi gerne, at selskabet dokumentere og løfter beviset for, at der ikke er sammenhæng af de købte genstande samt at den fremlagte dokumentation ikke er fyldestgørende. Det er selskabet der har bevisbyrden for dette, da selskabet afviser kravet.

Selskabet fortsætter deres afvisning med at skrive følgende: 'Mht. købene i [udenlandsk by] fremgår det af kvitteringernes dato, at købene er foretaget i september 2017, altså efter datoen for jeres skilsmisse, hvorfor det ikke på det oplyste kan antages at være gaver modtaget fra din daværende familie'.

At afvise en sag med, at kunden er blevet skilt et år før – og oplyse at det ikke kan være genstande købt af [ægtefælle] grundet skilsmissen? Hvad er det for et absurd dårligt argument at afvise en skadesag på. Selvfølgelig kan et nyskilt par mødes og se hinanden. Fordi man bliver skilt, er ikke ensbetydende med, at man ikke kan sammen. Desuden har det intet med sagen at gøre. Her snakker vi et indbrud, som vi må forholde os til samt den fremsendte dokumentation af effekterne.

Hvis selskabet på nogen måde ønsker at nedskrive erstatningen, grundet selskabet mener der er manglende dokumentation, så kan selskabet til enhver tid lave en skønnet erstatning. Her vil det være muligt alt efter alderen på tøjet og elektronik at trække mellem 15-30%. Jeg ser derfor ikke andre muligheder end, at bede selskabet tage sagen op på ny og gennemgå denne. Effekterne er mellem et halvt år og ca. to år gammelt, hvilket vil sige vi er i den lave ende af afskrivningen.

Vi henviser naturligvis til lignende kendelse på området, med anerkendelse af opgørelse af hverdagseffekter: AK 78387

...

Hvad vil du konkret opnå hos selskabet?

Kravet er en fuld opgørelse: 238.669,00 kr."

Klagerens repræsentant har i klageskrivelse af 22/10 2019 videre anført:

"Sagen omhandler, at selskabet ikke vil acceptere erstatningen, da forsikringstager har købt effekter som er stjålet, på flere kreditkort. Herudover vil de ikke anerkende fremsendte 40 kvitteringer, da de ikke mener det dokumentere ejerskabet, til trods for dette er beskrevet i deres egne betingelser.

Der er tale om anerkendelse af indbrudstyveri, hvorfor der ikke er tvivl om, at der er tale om en dækningsberettiget hændelse. Selskabet mener dog ikke på denne baggrund, at der er belæg for at udbetale erstatning.

Når vi snakker krav til dokumentation og sandsynliggørelse af effekter, fremgår følgende af selskabets betingelser:

- Krav til dokumentation For at få erstatning, skal du kunne dokumentere eller sandsynliggøre, at du har været udsat for en skade, som er dækket af forsikringen. Du skal også kunne dokumentere, hvornår dine ting er købt og til hvilken pris. Dokumentation vil ofte kunne ske ved at fremvise kvitteringer eller købskontrakter. Fotos kan være en hjælp til at sandsynliggøre tabet. Hvis du ikke

kan dokumentere eller sandsynliggøre dit tab, kan vi afvise eller fastsætte erstatningen efter et skøn. Derfor bør du gemme dine kvitteringer for køb i mindst 5 år.

Altså har forsikringstager fremlagt og dokumenteret sit krav.

Selskabet er dog ikke enige og har bedt om yderligere kontoudskrifter. En ting, som selskabet ikke er berettiget til at få aktindsigt i, men en ting, som forsikringstager har valgt at fremsende, da han ikke skjuler noget. Men da alle køb ikke er foretaget med samme kreditkort, mener selskabet ikke at kontoudskrifter er retvisende. Men forsikringstager har fremlagt mere dokumentation end selskabet har krav på jf. deres betingelser og kendelser på området.

Det er korrekt at effekter af højere værdi eller effekter af guld og sølv, skal kunne dokumenteres og sandsynliggøres. Dette gøres via kvitteringer og billeder.

Kunden har fremlagt kvitteringer. Der står intet sted i betingelserne der skal foreligge kontoudskrifter. Kunden har jf. betingelserne opfyldt kravet til dokumentation og har ovenikøbet leveret mere end det nævnet ligger til grund for en opgørelse af ganske almindeligt tøj, sko, parfume mv. Som tidligere udtalt af nævnet, så kan selskabet ikke forvente at kunderne kan dokumentere ganske almindelig hverdags køb. Det må selskabet forholde sig til. Det er genstande som skulle dækkes uanset om det er indbrud eller simpelt tyveri.

Vi ser gerne selskabet kigger på opgørelsen på ny, da der foreligger en erstatningsberettiget begivenhed, som selskabet allerede har anerkendt. Herudover er betingelsernes krav til dokumentation opfyldt.

91705

...

Selskabet er bevidste om, at kunden har haft et indbrud tilbage i 2015, hvorfor der er udbetalt erstatning, hvilket passer med køb af nye genstande og dermed alderen på diverse genstande.

Alligevel beder selskabet om følgende: 'Hvis du fastholder kravet, skal jeg anmode om, at der fremlægges den relevante dokumentation, herunder for pengestrømme, samt at det økonomisk har været muligt at anskaffe effekterne. Det bemærkes, at selv kontanter har et 'penge-spor'.

Selskabet har ikke jf. betingelserne krav på, at få aktindsigt i forsikringstager personlige økonomiske forhold. Dette giver FAL §22 heller ikke ret til.

- § 22. Den sikrede skal, hvis han rejser krav mod selskabet, give dette alle ham tilgængelige oplysninger om forhold, som kan være af betydning for bedømmelsen af forsikringsbegivenheden, for fastsættelsen af det beløb, selskabet skal yde, eller for de dækningskrav, selskabet måtte have mod andre.

Forholdet omkring forsikringsbegivenheden er oplyst og selskabet har godkendt denne. Der er derfor ikke tvivl om der er tale om indbrudstyveri.

Forsikringstager har fremsendt kvitteringer, billeder og kontoudtog på en stor del af de kort, som han har haft mulighed for selv at fremskaffe. Da der er tale om en forsikringstager, som nyligt er blevet skilt og dermed ikke har adgang til alle de kreditkort og kontoudtog, som forsikringen ef-

terspørger, giver det sig selv, at forsikringstager har indleveret alle de dertil efterspurgte dokumenter til vurdering af kravet.

Vi ser derfor ingen grund til at sagen kører i langdrag, da alle forhold jf. betingelserne er opfyldt og selskabet ikke kan dokumentere, at de afgivne kvitteringer ikke skulle være forsikringstagers. Vi snakker om en forsikringstager, som havde et andet indbrud i 2015, hvorfor han naturligvis har beholdt mange kvitteringer, men nu er det nok dokumentation for selskabet.

Hvis selskabet vil fastsætte nogen af ejendelene skønsmæssig, grundet manglende kvitteringer på visse genstande, så må de gøre det. Det er vi som udgangspunkt ikke uenige i.

Men vi er uenige i, at selskabet afviser kravet, med henblik på de har fået al den information de har efterspurgt og der er anerkendt er indbrudstyveri. Vi ser derfor kravet opgøres og der tilsendes et udkast til betaling af erstatning på skaden, svarende til fremsendte opgørelse med tillæg af FAL §24."

Selskabet har den 15/11 2019 bl.a. redegjort for sagsforløbet og afgørelsen således:

"1.0 indledning

Forsikringstageren har tegnet familieforsikring i selskabet. Sagen drejer sig om, at klageren ikke er tilfreds med, at selskabet ikke vil udbetale erstatning i forbindelse med et anmeldt indbrudstyveri, som fandt sted på klagerens bopæl den 28. december 2017.

Selskabet har ikke tillid til sagen, som helhed, og har derfor anmodet klageren om at dokumentere det fremsatte erstatningskrav.

Klageren tegnede forsikringen pr. 29. oktober 2014, og der har været følgende skader anmeldt under forsikringen:

7. december 2015 – indbrud – skadeudgift ca. 150.000 kr.

1. januar 2017 – udbrændt bil

28. december 2017 – indbrud (aktuelle sag)

2.0 kort om sagen

Klageren anmeldte den 29. december 2017, at der var sket et indbrudstyveri. Der blev fremsat et erstatningskrav på ca. 240.000 kr.

Da klageren tidligere havde haft en tilsvarende skade, og da der var tale om mere usædvanlige stjålne genstande, bl.a. stort omfang tøj, foretog selskabet undersøgelser i sagen.

Det viste sig, at der var mærker på en havedør. Klageren oplyste i den forbindelse, at 'en del af mærkerne var fra sidste indbrud, idet de ikke var blevet udbedret i mellemtiden'.

Omkring de stjålne genstande oplyste klageren at et tv var købt brugt, og der ikke var dokumentation, og vedr. et ur til 40.000 kr., at dette var betalt kontant '20.000 kr., da han fik uret, herefter 10.000 kr. og senere 2x5.000 kr. Certifikat og æske var stjålet sammen med uret, og klageren havde ikke fotografier af uret'.

Vedr. det stjålne tøj, var det umiddelbart, løsesretaksatorens vurdering, at omfanget af effekter ikke kunne være i de skabe, som klageren henviste til.

På et spørgsmål om, hvordan klageren have indtægt til at opretholde den levestandard, som kvitteringer bar præg af, oplyste klageren 'at han pt. var uden arbejde, men at han vandt penge på spil. '

Der blev indhentet kopi af politirapporten, hvoraf bl.a. fremgår:

...

Det bemærkes, at klageren har fremsendt politirapporten til selskabet, hvorfor nævnet venligst bedes indhente politirapporten hos klageren, såfremt den ønskes frem i sagen.

Herefter afviste selskabets konsulent ved mail af 27. februar 2018 at udbetale erstatning med følgende begrundelse:

'Som aftalt vender vi hermed retur i din anmeldte sag. Vi har nu gennemgået din sag, og er kommet frem til følgende:

- Du har fremsendt 40 købskvitteringer til Tryg Forsikring, som du har oplyst er erhvervet og købt af dig. 27 af disse handler er foretaget med kreditkort. Der er betalt med minimum 8 forskellige kreditkort.

- Du har oplyst, at du af din eks[ægtefælle] familie har modtaget gaver, tøj købt i [by], da I var sammen og at disse gaver er de eneste genstande du ikke kan godtgøre for via kontoudtog. Du oplyste endvidere ved mit besøg at du blev skilt fra din [ægtefælle] for omkring 1 år siden, dvs. start 2017.

- På baggrund af dette, har vi bedt dig fremvise kontoudtog, som dokumentation for ejerskabet af de anmeldte effekter.

Ved vores gennemgang af dine fremsendte kontoudskrifter har vi konstateret at der ikke er sammenhæng mellem dine køb og den fremlagte dokumentation. Mht. købene i [by] fremgår det af kvitteringernes dato, at købene er foretaget i september 2017, altså efter datoen for jeres skilsmisse, hvorfor det ikke på det oplyste kan antages at være gaver modtaget fra din daværende familie. Du har oplyst at du ikke har anden dokumentation du kan fremlægge for ejerskabet af dine køb ej heller yderligere konti. Endvidere hæfter i os ved at flere af de anmeldte effekter ikke er anmeldt til politiet. På baggrund af ovennævnte finder vi ikke, at du har sandsynliggjort ejerskabet af de anmeldte effekter, hvorfor vi på det foreliggende grundlag ikke kan yde erstatning for det anmeldte tyveri. '

Herefter har der været korrespondance med klagerens repræsentant. Da der imidlertid ikke er fundet anledning til at fremkomme med den nødvendige og relevante dokumentation for rigtigheden og størrelsen af kravet, har selskabet afvist at udbetale erstatning.

3.0 selskabets vurdering

Indledningsvis bemærkes, at det ikke umiddelbart har været muligt for selskabet at få oplyst sagen på en sådan måde, at selskabet gør gældende, at der ikke er sket en dækningsberettigende forsikringsbegivenhed. Der kan henvises til fx FED 1996.361 og FED 2016.119 samt fx kendelse nr. 93540. Undertegnede har i mail af 4. april 2019 henledt klagerens repræsentant på FED 2016.119.

På den baggrund har selskabet behandlet klagerens erstatningskrav. Da der stadig afventes dokumentation, har selskabet på det foreliggende grundlag afvist at yde erstatning.

Selskabet vil i den forbindelse også henvise til principperne i forsikringsaftalelovens § 23, omtalt i Henning Jønsson og Lisbeth Kjærgaard, Dansk Forsikringsret, 10. udg., 2019, side 468 ff. Her nævnes bl.a. også U 1960.514H, hvoraf fremgår, at Højesteret har anerkendt, at der i nogle tilfælde kan ske fradrag i en ellers berettiget erstatning, hvis der er fremsat et urigtigt erstatningskrav.

I de aktuelle forsikringsbetingelser 1211, har selskabet på en måde givet udtryk for dette ved at anført krav til dokumentation (side 3/20):

'Dokumentation Hvis du ikke har kvitteringer for køb af dyre ting – fx smykker eller designmøbler, kan vi afvise eller fastsætte erstatningen efter et skøn. Derfor er det en god ide at få vurderet dine smykker hos en guldsmed og vurderet dine designmøbler hos en forhandler. Se yderligere om dokumentation i pkt. 6.'

Der henvises i øvrigt til forsikringsaftalelovens § 22.

Det gøres fra selskabets side gældende, at de krav der må stilles til den bevisbyrde som klageren skal løfte for at få tillagt erstatning, afhænger af sagens samlede omstændigheder, herunder også tidligere skader (indbrudstyveri og udbrændt bil). Det er, som selskabet ser det, helt almindelig antaget i denne type sager, at beviskravet skærpes,

- når der er tale om dyre, varige forbrugsgoder,
- når originale kvitteringer ikke kan relateres og dokumenteres til kravstiller – og det særligt i relation til kostbare effekter,
- når pengestrømme for kontantkøb og kontoudskrifter for kortkøb i relation til en påstået erhvervelse ikke kan dokumenteres,
- når der ikke foreligger fotodokumentation,
- når det fornødne økonomiske råderum i forhold til erhvervelse af de relevante effekter ikke kan dokumenteres,
- når de relevante effekter skulle være indkøbt til eller af familiemedlemmer eller andre nærtstående (tidligere familiemedlemmer),
- når der i øvrigt foreligger særlige omstændigheder

Det gøres således gældende, at der i denne sag skal stilles strenge krav til klagerens bevisbyrde, og at klageren samlet set ikke har løftet denne bevisbyrde i relation til det fremsatte erstatningskrav.

Klagerens repræsentant har anført nogle bemærkninger erstatningskrav for almindeligt indbo, og har henvist til nogle kendelser.

Selskabet er bekendt med nævnets kendelser. Når man sammenholder nævnets praksis med den konkrete sag, herunder et fremsat erstatningskrav på 240.000 kr., kan det konstateres, at selskabets afgørelse er i overensstemmelse med både praksis ved domstolene og Ankenævnet for Forsikring.

For så vidt angår klagerens krav på 240.000 kr. gør selskabet gældende:

- Der er fremsendt ca. 40 købskvitteringer til selskabet, som klageren oplyser er vedr. køb foretaget af ham. 27 af disse handler er foretaget med kreditkort, og der er betalt med minimum 8 forskellige kreditkort. Selskabet fremlægger en oversigt over de påståede køb.

Klageren må godtgøre, at de påståede handler er foretaget af ham, og fx fremlægge de relevante kontoudtog, der viser, at han har været ejer af de 8 forskellige kreditkort. For så vidt angår kontantkøb må klageren godtgøre, at han har hævet kontanter, idet kontanter også har et 'penge-spor'.

Kontoudtog kan sammen med kvitteringer, fotografier af effekterne (hvor man har dem i sin besiddelse), indgår som dokumentation for ejerskabet af de anmeldte effekter.

Klageren har fremsendte nogle kontoudskrifter, hvor der imidlertid ikke kan konstateres sammenhæng mellem køb og den fremlagte dokumentation. Klageren har oplyst, at han ikke har anden dokumentation der kan fremlægges for ejerskabet af de påståede køb, ej heller yderligere konti. Det må ellers være enkelt for klageren at dokumentere, at han er ejer af de 8 kreditkort.

Da det er klageren, der klart har bevisbyrden, jf. det ovenfor anførte, og det er derfor klageren – og ikke selskabet, som ellers påstået af klagerens repræsentant – der skal oplyse sagen.

Klageren har i øvrigt fået sendt kvitteringerne retur, hvorfor klageren skulle være i besiddelse af kvitteringerne.

Selskabet skal ikke – uanset selskabet er den professionelle part – hjælpe klageren med at 'sammensætte' erstatningskravet. Dette er og bliver klagerens opgave. Klageren opfordres (A) til at dokumentere, at han har haft de fornødne midler til at foretage de påståede køb, herunder købet af det anførte ur.

- Klageren må fremlægge yderligere dokumentation vedr. de gaver, som han påstår, at han har modtaget fra sin ex-[ægtefælle] og dennes familie. Ifølge oplysninger fra klageren var han blevet skilt fra sin [ægtefælle] for 'omkring 1 år siden', dvs. start 2017.

Vedr. nogle køb foretaget i [by] fremgår det af kvitteringernes dato, at købene er foretaget i september 2017, altså efter datoen for klagerens skilsmisse. Der er derfor næppe tale om gaver modtaget fra den daværende familie.

Selskabet har noteret sig bemærkningen fra klagerens repræsentant om, at 'nyskiltepar kan mødes og se hinanden', men har ikke bemærkninger hertil.

- Der er heller ikke godtgjort, at de omhandlede effekter har været hos klageren, jf. de fotografier, der er optaget, hvor det kan fremstå usikkert, om der har været plads til effekterne.

- Endelig hæfter selskabet sig ved, at flere af de anmeldte effekter ikke er anmeldt til politiet. Der henvises til de ovenfor anførte citater fra politirapporten.

På baggrund af ovennævnte anførte om bevisbyrde sammenholdt med, at klagerens forklaringer og 'dokumentation' kun vanskeligt ses at være foreneligt, gør selskabet gældende, at der ikke kan

udbetales erstatning på det foreliggende grundlag. Klageren har ikke sandsynliggjort ejerskab, besiddelse værdi mv. af de anmeldte effekter.

På det foreliggende grundlag ikke kan yde erstatning for det anmeldte tyveri, og at klagernes erstatningskrav på ca. 240.000 kr. skal afvises i sin helhed.

Når der er fremlagt relevant dokumentation, vil selskabet selvfølgelig genoptage sagen. Dette er dog afvist af klagerens repræsentant.

Selskabet tager i øvrigt forbehold for at gøre en relevant og korrekt forældelsespåstand gældende. Dette er ikke aktuelt pt. og derfor henvises der også blot til, at der er tale om et anmeldt tyveri den 28. december 2017, og at sagen blev indbragt for Ankenævnet for Forsikring, der pt. behandler sagen."

Klagerens repræsentant har den 4/12 2019 bl.a. anført:

"Da selskabet ikke vil anerkende praksis på området, skal jeg her komme med mit svar på modparts høringssvar. Ankenævnet har af flere omgange oplyst selskaberne om, at de ikke kan stille samme krav til dokumentation af hverdags effekter, som øvrige genstande. Dette fremgår bl.a. af kendelse 67701. Her skal tøj opgøres, da hverdags effekter ikke kan forventes at kunne dokumenteres.

Herudover kan man via kendelse 88878 konstatere, at kvitteringer er nok som dokumentation for ejerskab, hvilket også gør sig gældende på effekter, som går udover, hvad der må tilregnes som almindelige hverdagseffekter. Det fremgår yderligere af kendelse 64715, at kravet i et tilfælde med manglende dokumentation, skal opgøres efter genanskaffelsesværdien.

På nærværende sag er der fremført dokumentation i form af kvitteringer og billeder. Kvitteringer der rettelig viser købene. At disse er køb, er foretaget med flere kreditkort, ser jeg ikke værende beskrevet i betingelserne, som værende afvisningsgrundlag. Det er derfor med stor undren, at dette er selskabets argument for afvisning. Kvitteringerne viser de køb som er foretaget og dokumenterer kravet. Billederne viser hvor effekter har stået, været og ligget. Forsikringstager har derfor taget ved lærer af tidligere tiders indbrud og svar fra selskab om, at kunne dokumentere sit krav. Dette er gjort ved fremlægning af kvitteringer og billeder.

Selskabet forholder sig konsekvent til reglen om, at kravet ikke er dokumenteret, hvilket ikke er rigtig. Der er fremsendt et hav af kvitteringer og der er fremsendt billeder som viser, hvor de enkelte genstande har befundet sig.

Derfor er kravet belyst, så godt som det er muligt. Der er kvitteringer på de betalinger, som er sket i forbindelse med købet af diverse genstande. Holder vi dette op mod selskabets egne betingelser, så lever forsikringstagers dokumentation til fulde op til betingelsernes ordlyd for, hvornår et krav er sandsynliggjort og dokumenteret. Kvitteringer er dokumentation for tabet. Billeder kan være med til at sandsynliggøre kravet. Ikke ejerskabet. Ejerskabet dokumenteres i kvittering, certifikat eller lign.

Selskabet løfter ikke bevisbyrden for, at deres afvisning på tøjet. De forholder sig alene til, at de ikke vil dække tøjet med følgende forklaring: 'Vedr. det stjålne tøj, var det umiddelbart, løsesretak-

satorens vurdering, at omfanget af effekter ikke kunne være i de skabe, som klageren henviste til'. Det er ikke et argument for, ikke at dække de nævnte hverdagseffekter. I så fald må selskabet løfte bevisbyrden for, at man som forsikringstager ikke må 1. have tøj liggende andre steder end i skuffer og skabe 2. at det er et ufravigeligt krav fra selskabet, at alt ens tøj skal være i en kommode eller lign. Jeg ser ikke dette fremgå af betingelserne, hvorfor dette ikke kan tages til følge. Det ses heller ikke godtgjort, at argumentet holder i virkeligheden. Har taksator målt hyldemeter og opgjort hvor meget tøjet ville fylde? Igen er der intet grundlag for denne afvisning.

Forsikringstager har været på arbejdsmarkedet, men trådt ud som oplyst og tjener sine penge på spil. Bemærk her, at forsikringstager oplyser selskabet om, at han pt. er uden arbejde. Derfor ser vi ikke selskabet påstand om manglende levevilkår og indtjening, som værende korrekt og igen er der ikke fra selskabet løftet en bevisbyrde for, at forsikringstager ikke kan leve et liv som oplyst og købe de effekter, som forsikringstager har oplyst, er stjålet.

Selskabet har med andre ord sat forsikringstager i bås, fordi han pt. ikke er på arbejdsmarkedet. Hvad har det med sagen at gøre. Han kunne rettelig have tjent millioner og været direktør tidligere. Men det har selskabet heller ikke ønsket at undersøge eller grave dybere i. Det kan derfor ikke lægge forsikringstager til last, at selskabet har en mening om, hvornår man tjener 'nok' til at købe tøj. Vi må forholde os til fakta på sagen og de betingelser der ligger til grund for opgørelsen.

Her nævner selskabet så FAL §22. Det kan konstateres, at forsikringstager har dokumenteret sit krav i form af billeder og kvitteringer, med undtagelse af enkelte genstande. Disse kan så opgøres efter genanskaffelsesværdi eller et skøn. Der er fremsendt billeder, som dokumenterer rigtigheden i indbruddet, som taksator også har undersøgt. Der er konkluderet indbrudstyveri, hvorfor denne del er afklaret. Det er derfor med stor undren selskabet på ny prøver at fremføre §22 som et argument i sig selv. Selskabet fremfører i deres høringsvar, at de ikke mener der er et dækningsberettiget indbrudstyveri tilstede. Dette begrundes de med følgende:

- 'Indledningsvis bemærkes, at det ikke umiddelbart har været muligt for selskabet at få oplyst sagen på en sådan måde, at selskabet gør gældende, at der ikke er sket en dækningsberettigende forsikringsbegivenhed'.

Det skal hertil siges, at der har været taksator ude og besigtige dør. Døren er efterfølgende blevet betalt og udbedret på bygningsforsikringen. Denne har tillige godkendt, at der er tale om et indbrudstyveri. Der er ikke krav i betingelser for indboforsikringen, at der skal være tale om voldeligt opbrud – alligevel har dette kunne fremvises til taksator, som ikke var i tvivl ude på skadestedet, hvorfor det er med stor undren, at selskabet pludselig ikke kan se nogen skader eller godkende begivenheden. Det skal hertil siges, at hvis selskabet er i tvivl om, hvorvidt der har været låst, så er der tale om en sikkerhedsforskrift i betingelserne, hvorfor det er op til selskabet, at fremfører bevis for, at der ikke har været låst. Kan selskabet ikke det, er der rettelig tale om en indbrud, hvor effekterne er blevet stjålet, altså et indbrudstyveri og dermed en dækningsberettiget skadebegivenhed.

Hvad angår skilsmisse og tidligere ægteskab, så stiller selskabet sig undrende overfor, at forsikringstager skulle have været i [land] med denne og shoppe. Vi kan altså konkludere, at selskabet mener man til enhver tid skilles som uvenner og dermed ikke kan enes og snakke sammen.

Dette må vi dog tage lang afstand fra, da der er børn inde i billedet, hvorfor det er naturligt, at mødes og snakke og være sammen for børnenes skyld, uagtet hvor store fjender man er. Hertil skal det siges, at mange går fra hinanden grundet kedsomhed. Disse taler fint med hinanden og

kan sagtens laver ting sammen, hvorfor det kan undre en, at selskabet har en holdning, som skal spille ind i forbindelse med en erstatningsopgørelse. Selskabet bør holde deres mening for sig selv, da den intet har med nærværende sag at gøre. At selskabet finder det mærkeligt, at forsikringstager mødes med sin eks[ægtefælle] i [land], kan ikke tillægge sagen megen værdi.

Det kan altså konkluderes på sagen, at der er tilgået selskabet dokumentation i form af kvitteringer og billeder, som dokumenter effekterne. Der er på ny fremlagt kendelser, som går stærkt imod selskabets opfattelse af praksis på området og bevisbyrden fra selskabet er ikke løftet. Det kan derfor ikke lægge forsikringstager til last, at selskabet bliver ved at fremlægge gisninger om, at forsikringstagers jobsituation mv., er afgørende for kravet.

Vi ser ikke anden udvej end at bede selskabet udbetale kravet jf. kendelser med tillæg af FAL §24."

Selskabet har den 13/1 2020 til nævnet bl.a. anført:

"Klagerens rådgiver henviser til en lang række kendelser, som selskabet fuldt ud er bekendt med.

I aktuelle sag har klageren imidlertid ikke løftet sin bevisbyrde for størrelsen og rigtigheden af det fremsatte krav. Der henvises til det tidligere anførte.

Klageren har ikke opfyldt provokation A, hvorfor det gøre gældende, at dette skal tillægges klageren processuel skadevirkning på den måde, at nævnet træffer afgørelse om, at klageren ikke har godtgjort sit krav. Det anførte om, at klageren 'tjener sine penge på spil', kan ikke føre til andet resultat.

Når de omhandlede køb er foretaget med kreditkort, hvor der foreligger dokumentation for, hvilket navn kortet er udstedt i, kan dette meget vel betyde, at der ikke er tale genstande, som klageren ejer.

Vedr. tøjet

Det er en helt usandsynlig påstand klagerens rådgiver fremkommer med. Netop 'almindeligt tøj' vil langt de fleste mennesker ikke have liggende åbent i forskellige rum, men placere i et skab. Der henvises til den omfattende mængde genstande, der er fremsat krav om. Det tidligere anførte fastholdes."

Til dette har klageren repræsentant den 14/1 2020 bl.a. anført:

"Det skal kort oplyses, at der ikke fremgår noget sted i betingelserne, at man ikke må leve af at spille og derigennem tjene sin penge. Hvis dette er et forhold selskabet mener at fastholde overfor sine kunder, må vi på det kraftigste anmode om, at dette bliver tilføjet betingelserne. Da dette ikke fremgår af selskabets vilkår, må vi henvise til koncipistreglen da selskabet afviser forholdet her på. Aftalelovens §38 b – almindelig Koncipistregel der gælder for forbrugere – at det er selskabet, der bærer risikoen for forsikringsbetingelsernes uklarhed.

- Se kendelse 92380

'Nævnet bemærker for god orden skyld, at forsikringsbetingelserne kunne være udformet mere klart, og at det følger af såvel den almindelige koncipistregel som af aftalelovens § 38b – der gæl-

der for forbrugere – at det er selskabet, der bærer risikoen for forsikringsbetingelsernes uklarhed'.

Uklarhedsreglen: Et særligt princip for fortolkning af standardkontrakter, herunder adhæsionskontrakter som sædvanlige forsikringsvilkår, er i øvrigt, at der i tvivlstilfælde skal vælges den fortolkning, der fører til det mest ugunstige for den ad parterne, der har stået for udfærdigelsen af kontrakten, dvs. forsikringsselskabet.

Det er den såkaldte uklarhedsregel eller koncipistregel. Risikoen for usikkerhed om forståelsen af forsikringsbetingelserne påhviler altså selskabet. På forsikringsrettens område er uklarhedsreglen en fortolkningsregel, der har en betydelig rækkevidde og gennemslagskraft. Forsikringspraksis viser, at der skal endda meget lidt til, før det antages, at en vilkårsbestemmelse er uklar, og at vilkårsbestemmelsen derfor skal fortolkes til skade for forsikringsselskabet.

Der er tale om forsikringstagers ejendele, som af flere omgange via billeder samt kvitteringer. At dette ikke skulle kunne udgøre dækning af hverdagseffekter, finder jeg særdeles uholdbart i forhold til kendelser fremlagt tidligere på denne skadesag. AK 78387 + AK 77807 + 91705

Herudover er der blevet oplyst, at tidligere samlever kunne bekræfte ovenstående. Dette har selskabet ikke ønsket at bekræfte eller undersøge nærmere, hvilket ikke kan lægge forsikringstager til last. Mig bekendt kan der ikke afvises på forhold som, at købet er foretaget på flere kreditkort og at forsikringstager tjener sine penge ved spil. Dette fremgår ingen steder i betingelserne.

Hertil har selskabet den 5/2 2020 bl.a. anført:

"Klagerens rådgivers seneste brev giver anledning til følgende bemærkninger: Tryk vil - og kan selvfølgelig - ikke blande sig i, hvordan man tjener penge. Det vil umiddelbart være forsikringsaftalelovens § 35 samt tilsvarende regler og principper, der kan lægge evt. begrænsninger herpå.

Dette ændrer dog ikke ved, at man skal kunne dokumentere, at man har tjent og haft de penge, som man oplyser har været brugt til at anskaffe effekter. Det fremgår fx af kendelse 81632, hvor nævnet netop fandt, at klageren havde haft 'økonomisk formåen til at anskaffe effekterne'.

Herefter, og idet det fastholder, at klagerens afvisning af at fremlægge relevant dokumentation, skal have den tidligere anførte processuelle skadevirkning, kan sagen forelægges for nævnet."

Heroverfor har klageren den 11/2 2020 bl.a. anført:

"Jeg vil blot fremhæve nedenstående som er oplyst tidligere på sagen, som til fulde afgør, hvad selskabet kan gøre gældende i forbindelse med krav om dokumentation og levevilkår/indtjening.

Når vi snakker krav til dokumentation og sandsynliggørelse af effekter, fremgår følgende af selskabets betingelser:

- Krav til dokumentation For at få erstatning, skal du kunne dokumentere eller sandsynliggøre, at du har været udsat for en skade, som er dækket af forsikringen. Du skal også kunne dokumentere, hvornår dine ting er købt og til hvilken pris. Dokumentation vil ofte kunne ske ved at fremvise kvitteringer eller købskontrakter. Fotos kan være en hjælp til at sandsynliggøre tabet. Hvis du ikke

kan dokumentere eller sandsynliggøre dit tab, kan vi afvise eller fastsætte erstatningen efter et skøn. Derfor bør du gemme dine kvitteringer for køb i mindst 5 år. Altså har forsikringstager fremlagt og dokumenteret sit krav.

Levevilkår

Forsikringstager har været på arbejdsmarkedet hele sit liv, men trådt ud som oplyst og tjener nu sine penge på spil. Bemærk her, at forsikringstager oplyser selskabet om, at han pt. er uden arbejde. Han har været udenfor arbejdsmarkedet umiddelbart før skadens indtræden, men det gør ikke forsikringstager ikke kunne anskaffe sig disse genstande. Han har haft almindeligt arbejde før dette. Derfor ser vi ikke selskabet påstand om manglende levevilkår og indtjening, som værende korrekt og igen er der ikke fra selskabet løftet en bevisbyrde for, at forsikringstager ikke kan leve et liv som oplyst og købe de oplyste effekter. Selskabet har med andre ord sat forsikringstager i bås, fordi han pt. ikke er på arbejdsmarkedet. Han kunne rettelig have tjent millioner og været direktør tidligere. Men det har selskabet heller ikke ønsket at undersøge eller grave dybere i. Det kan derfor ikke lægge forsikringstager til last, at selskabet har en mening om, hvornår man tjener 'nok' til at købe tøj. Vi må forholde os til fakta på sagen og de betingelser der ligger til grund for opgørelsen.

Da der ikke er fremført nye forhold til sagen jf. selskabets seneste indlæg, vil vi ikke kommentere yderligere på dette.

Da der i vores tidligere skriv er begrundet argumentation for erstatningsudbetaling, har vi ikke yderligere kommentarer til sagen, hvorfor denne kan videregives til jeres jurister."

Selskabet har herefter den 9/3 2020 bl.a. anført:

"Det seneste indlæg fra klagerens repræsentant giver anledning til følgende bemærkninger: Klagerens repræsentant er vist i en vildfarelse omkring bevis. Det er ikke alene det i betingelserne anført, der kan udgøre et bevis. Teksten er alene anført som vejledning. Jeg vil ikke komme med et langt indlæg om bevis, blot vil jeg anført, at Ankenævnet for Forsikring og domstolene alene træffer afgørelse om bevisværdi - og evt. skadevirkning ved manglende beviser. Jeg tillader mig venligst at henvise til Bernhard Gomard Civilprocessen, særudgave, Gad Jura, årgang 2000, Bernhard Gomard og Michael Kristrup (jeg har desværre ikke lige en nyere udgave), side 408 ff. kapitel 30, Bevisførelse. Bevisafgørelse, hvor det anføres, at rettens (og Ankenævnet for Forsikrings) bevisafgørelse ... ikke er bundet af lovregler. Retten (og Ankenævnet for Forsikring) tillægger de enkelte beviser vægt efter den overbevisning (sandsynlighed) som beviset i den foreliggende situation skaber. Den frie bevisbedømmelse fremgår af retsplejeloven.

Når man ikke kan sandsynliggøre eller godtgøre sit krav, kan det betyde, at man ikke kan få dækket et fremsat krav.

En påstand om, at man tjener penge på spil, og derfor har haft midler til, må selvfølgelig kunne godtgøres nærmere - penge (også kontanter) har altid et pengespor.

Hvis klageren havde relevante beviser for en 'direktør og millionindkomst' kunne dette være fremlagt tidligere. På det foreliggende grundlag er dette ikke godtgjort."

Klagerens repræsentant har den 24/3 2020 bl.a. anført:

"Selskabet skriver følgende:

- 'Klagerens repræsentant er vist i en vildfarelse omkring bevis. Det er ikke alene det i betingelserne anført, der kan udgøre et bevis. Teksten er alene anført som vejledning'.

Hvis betingelserne ikke er andet end en vejledning, så forstår jeg ganske enkelt ikke Ankenævnet for Forsikring skulle afvise en sag som denne. Dermed har vi mere end løftet bevisbyrden for, at forsikringstager ejede og var i besiddelse af disse effekter på tidspunktet for indbrudstyveriet. Derfor kan jeg ikke forstå, at selskabet nu pludselig ikke vil forholde sig til egne betingelser. De er åbenbart ikke retvisende og kan ikke danne baggrund for dækning eller afvisning. Da der er tale om en vejledning, så må jeg blot konstatere, at selskabets argumenter indtil nu ikke udgør et grundlag, som skulle angive forsikringstager skal have afvist skaden.

Mig bekendt er betingelserne netop en del af aftalegrundlaget. Tryg skriver selv i sine betingelser:

- Aftalegrundlag
o Forsikringen består af forsikringsaftalen (policen), eventuelle policetillæg og forsikringsbetingelserne.

Dermed kan man vel næppe afvige betingelserne. I så fald er spørgsmålet, hvad Trygs forsikringskunder skal forholde sig til, hvis selskabet ikke selv vil følge ordlyden heri. Da vil betingelserne ikke kunne gøres gældende for forsikringstager.

Da dette ikke fremgår af selskabets vilkår, må vi henvise til koncipistreglen da selskabet afviser forholdet her på. Aftalelovens §38 b – almindelig Koncipistregel der gælder for forbrugere – at det er selskabet, der bærer risikoen for forsikringsbetingelsernes uklarhed.

- Se kendelse 92380

'Nævnet bemærker for god orden skyld, at forsikringsbetingelserne kunne være udformet mere klart, og at det følger af såvel den almindelige koncipistregel som af aftalelovens § 38b – der gælder for forbrugere – at det er selskabet, der bærer risikoen for forsikringsbetingelsernes uklarhed'.

Uklarhedsreglen: Et særligt princip for fortolkning af standardkontrakter, herunder adhæsionskontrakter som sædvanlige forsikringsvilkår, er i øvrigt, at der i tvivlstilfælde skal vælges den fortolkning, der fører til det mest ugunstige for den ad parterne, der har stået for udfærdigelsen af kontrakten, dvs. forsikringsselskabet.

Så hvis selskabet pludselig mener deres betingelser kun er vejledning og ikke en del af forsikringsaftalen og dermed med bindende virkning for selskabet, så må vi henvise til uklarhedsreglen AFTL §38.

I øvrigt finder jeg det mærkeligt at henvise til en bog, hvori der er skrevet et indlæg om, hvordan bevisførelse kan foregå, når det ikke er en bog med retsvirkning, som f.eks. Forsikringsaftaleloven.

Her må vi blot forholde os til reglerne i FAL §22, som til fulde er opfyldt. En paragraf der henvises til i forsikringsbetingelserne, som dermed er en del af aftaleforholdet. Ikke en tilfældig bog, som forsikringstager ikke har en idé om findes.

JF. FAL §22 er alle kvitteringer, billeder mv. tilsendt selskabet og der er ikke tvivl om, at forsikringstager har fået nogle af effekterne i gave, hvorfor disse naturligvis også er forsikringstagers ejendele.

Herudover skal vi huske på Ankenævnets praksis på området, som er det afgørende for, hvornår forsikringstager har løftet sin bevisbyrde og dermed kan kræve erstatning. Her vil vi blot henvise til tidligere fremsendte kendelse i vores tidligere høringssvar [AK 78387 + AK 77807 + 91705 + 67701 + 64715 + 88878], omhandlende almindelige hverdags effekter m.fl., hvor selskabet ikke kan forlange der forefindes kvitteringer og lign. Altså er kravet fuld dokumenteret.

Selskabet fremfører følgende:

- Når man ikke kan sandsynliggøre eller godtgøre sit krav, kan det betyde, at man ikke kan få dækket et fremsat krav.

- o Forsikringstager har dokumenteret sit krav. At selskabet ikke vil efterleve sine egne vilkår og dermed udbetale erstatning, kan ikke tages til følge. Det fremgår af selskabets vilkår, at dokumentation i form af billeder og kvitteringer udgør dokumentation.

- En påstand om, at man tjener penge på spil, og derfor har haft midler til, må selvfølgelig kunne godtgøres nærmere - penge (også kontanter) har altid et pengespor.

- o Der er frembragt oplysninger til selskabet på, at forsikringstager har tjent over 350.000 kr. på spil. Dette kunne selskabet rettelig have undersøgt nærmere, hvis de mente der var tvivl omkring dette. Casino navn mv er fremført, hvorfor dette ikke kan lægge forsikringstager til last. Der ville selskabet kunne se på video og udbetaling, at dette er korrekt.

- Hvis klageren havde relevante beviser for en 'direktør og millionindkomst' kunne dette være fremlagt tidligere. På det foreliggende grundlag er dette ikke godtgjort.

- o Det skal præciseres her, at jeg på intet tidspunkt har fremført, at forsikringstager skulle have arbejdet som direktør. Jeg har alene fremlagt, om selskabet ville stille sig på hælene overfor en direktør med millionærindkomst, hvis denne ikke er i arbejde længere. At selskabet prøver at vende denne fortolkning til egen fordel, anses blot for værende et klart udtryk for, at selskabet ikke har noget afvisningsgrundlag på sagen.

FAKTA

Forsikringstager har fremlagt dokumentation jf. FAL §22

Forsikringstager har afgivet forklaring på indkomst, hvilket selskabet i øvrigt ikke gad undersøge.

Selskabet har ikke løftet bevisbyrden for, at forsikringstager skulle have handlet svigagtigt.

Selskabet har ikke løftet bevisbyrden for, at der ikke er indtrådt en dækningsberettiget skadebegivenhed.

Da der ikke er fremført nye forhold til sagen jf. selskabets seneste indlæg, vil vi ikke kommentere yderligere på dette.

Da der i vores tidligere skriv er begrundet argumentation for erstatningsudbetaling, har vi ikke yderligere kommentarer til sagen, hvorfor denne kan videregives til jeres jurister."

Af politirapporten fremgår bl.a.:

"Sagens genstand

Indbrud i lejlighed. Sydvestvendt terrassedør brudt op med helholdsvis 12 mm og 8 mm værktøj. Færden i hele stueetage og 1. sal, hvor alle skabe, kommoder og lignende sås gennemrodet. Udgang via indgangsdør. Der sås ikke at være spor. Endnu intet overblik over kosten, men kunne konstateres, at der var stjålet et 50" Samsung tv, Playstation 4, Samsung Tablet og et JAG-ur til ca. 40.000,00 kr. ...

Der sås at være spor efter færden i hele lejligheden, idet alle skabe og kommoder var gennemrodede, og tøj, dyner, puder og tøj lå smidt på gulvet og møbler i hele lejligheden. Det kunne af Anmelder/Forurettede konstateres, at gerningsmændene havde fjernet et 55" Samsung TV, som sad monteret på væggen under trappen. Playstation 4, som stod i tv-møblet under TV'et var ligeledes fjernet. En Samsung tablet, som lå i TV-møblet var også fjernet. Anmelder/Forurettede konstaterede derudover, at hans JAG-ur, som lå i sin originale indpakning i øverste skuffe i kommoden ved sengen også var væk. Jag-uret havde ifølge forurettede en værdi på ca. 40.000,00 kr. ...

Afhørte kunne konstatere, at han havde fået stjålet sit 55" Samsung TV, en Samsung Tablet, en Playstation 4 og sit JAG-ur. JAG-uret havde ligget i sin originale indpakning i en kommode på 1. salen. Uret havde ifølge Afhørte en værdi på 40.000,00 kr."

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.:

"1. Dette skal du selv være opmærksom på

...

Dokumentation

Hvis du ikke har kvitteringer for køb af dyre ting – fx smykker eller designmøbler, kan vi afvise eller fastsætte erstatningen efter et skøn. Derfor er det en god ide at få vurderet dine smykker hos en guldsmed og vurderet dine designmøbler hos en forhandler. Se yderligere om dokumentation i pkt. 6.

...

6. Erstatning og krav til dokumentation

...

Krav til dokumentation

For at få erstatning, skal du kunne dokumentere eller sandsynliggøre, at du har været udsat for en skade, som er dækket af forsikringen. Du skal også kunne dokumentere, hvornår dine ting er købt og til hvilken pris.

Dokumentation vil ofte kunne ske ved at fremvise kvitteringer eller købskontrakter. Fotos kan være en hjælp til at sandsynliggøre tabet.

Hvis du ikke kan dokumentere eller sandsynliggøre dit tab, kan vi afvise eller fastsætte erstatningen efter et skøn. Derfor bør du gemme dine kvitteringer for køb i mindst 5 år."

Nævnet udtaler:

Klageren anmeldte den 29/12 2017, at han ved et indbrud den 28/12 2017 havde fået stjålet elektronik, tøj, ur og kontanter for i alt 240.000 kr.

Selskabet har afvist af yde dækning, idet klageren ikke har dokumenteret ejerskab over de anmeldte genstande. Selskabet har anført, at det fremgår af de indsendte kvitteringer, at genstandene er købt med otte forskellige kreditkort, og at klageren kun delvist har fremlagt kontoudtog, som kunne bekræfte, at han var indehaver af betalingskortene, men at kontoudtogene ikke stemte overens med den fremsendte dokumentation. Selskabet har også anført, at klageren har anmeldt tøj i en mængde, der ikke ville være plads til i lejlighedens tøjskabe. Selskabet har også anført, at klageren har oplyst, at en række af de stjålne genstande er gaver fra hans tidligere ægtefælle/svigerfamilien til trods for, at gaverne skulle være givet efter, at de var blevet skilt.

Klageren har anført, at han ved de fremsendte kvitteringer har dokumenteret sit krav i henhold til forsikringsbetingelserne. Klageren har oplyst, at han efter sin skilsmisse ikke længere har adgang til alle konti, og at han derfor ikke kan fremskaffe kontoudtog vedrørende alle kreditkort. Klageren har anført, at tøj kan befinde sig andre steder end i tøjskabe, og at der ikke er unormalt at have et godt forhold til sin tidligere ægtefælle og dennes familie.

Af politirapporten fremgår det "Indbrud i lejlighed. Sydvestvendt terrassedør brudt op med helholdsvis 12 mm og 8 mm værktøj. Færden i hele stueetage og 1. sal, hvor alle skabe, kommoder og lignende sås gennemrodet. Udgang via indgangsdør. Der sås ikke at være spor. Endnu intet overblik over koster, men kunne konstateres, at der var stjålet et 50" Samsung tv, Playstation 4, Samsung Tablet og et JAG-ur til ca. 40.000,00 kr."

Af forsikringsbetingelsernes punkt 6 fremgår det, at "For at få erstatning, skal du kunne dokumentere eller sandsynliggøre, at du har været udsat for en skade, som er dækket af forsikrin-

gen. Du skal også kunne dokumentere, hvornår dine ting er købt og til hvilken pris. Dokumentation vil ofte kunne ske ved at fremvise kvitteringer eller købskontrakter. Fotos kan være en hjælp til at sandsynliggøre tabet. Hvis du ikke kan dokumentere eller sandsynliggøre dit tab, kan vi afvise eller fastsætte erstatningen efter et skøn. Derfor bør du gemme dine kvitteringer for køb i mindst 5 år".

Nævnet bemærker, at selskabet har anført, at "det ikke umiddelbart har været muligt for selskabet at få oplyst sagen på en sådan måde, at selskabet gør gældende, at der ikke er sket en dækningsberettigende forsikringsbegivenhed", at klageren har fremlagt dokumentation i form af kvitteringer, der efter omstændighederne vil kunne opfylde dokumentationskravet i forsikringsbetingelsernes punkt 6, men at selskabet har oplyst, at klageren har fremsendt "nogle kontoudskrifter, hvor der imidlertid ikke kan konstateres sammenhæng mellem køb og den fremlagte dokumentation". Nævnet bemærker i den forbindelse, at selskabet ikke har fremlagt kontoudtog ej heller har redegjort udførligt for den manglende sammenhæng.

Efter en gennemgang af parternes indlæg og de fremlagte bilag finder nævnet, at der til brug for sagens afgørelse kræves en egentlig bevisførelse vedrørende klagerens erstatningskrav, som herunder vil kunne belyse klagerens indkomstforhold, kvitteringernes beskaffenhed samt kontoudtog for relevante korttransaktioner, indkomster mv., og hvor det vil være muligt at få mere fyldestgørende partsforklaringer om centrale forhold samt foretage egentlige parts- og vidneafhøringer.

En sådan bevisførelse ikke kan finde sted for nævnet, men må i givet fald foregå ved domstolene, hvorfor nævnet med henvisning til § 4 i nævnets vedtægter må afstå fra at afgøre sagen.

Som følge heraf

Ankenævnet for Forsikring

18.

94355

bestemmes:

Nævnet kan ikke afgøre sagen.

Klagegebyret tilbagebetales.

Jens Kruse Mikkelsen

formand